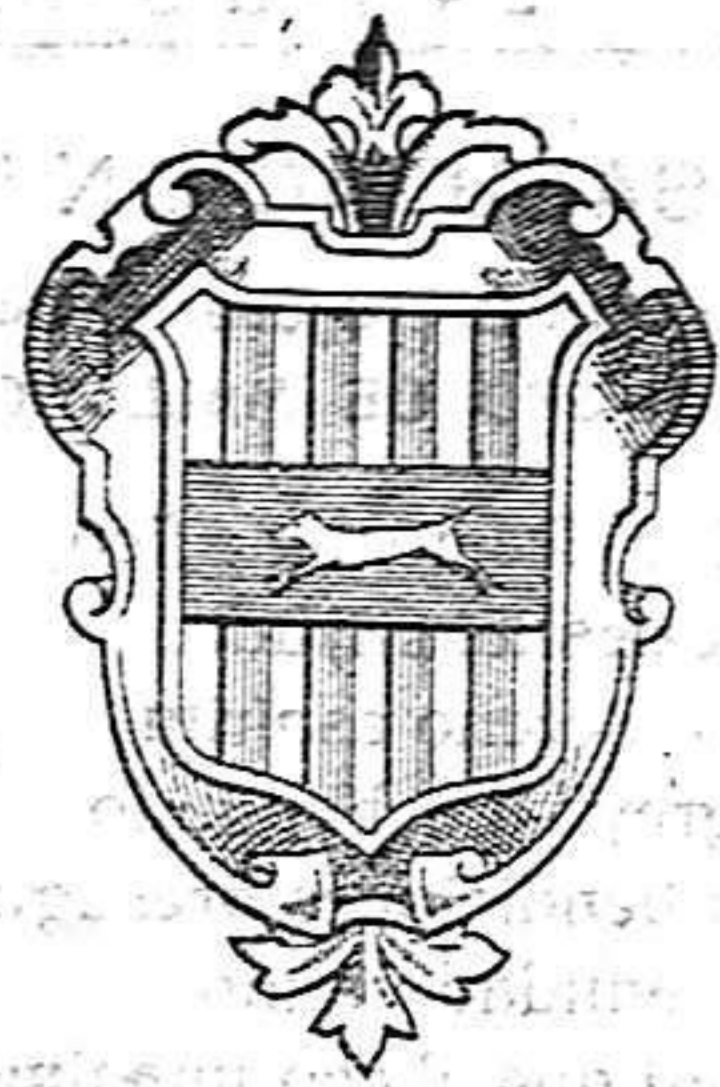

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 28 DE OCTUBRE DE 1916

Núm. 96

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

LLETGIU, LLETGIU....

Per creure que nostros amics estaràn contents de llegir el present article, que és de gran forsa demostrativa del catolicisme Francés, i doblement interessant en les presents circumstancies, el copiam de «Lo Missatger del Sagrat Cor de Jesús». ¡Quina llàstima que una nació que ha fet tant per l'expansió del catolicisme s'hagi deixada políticament subjugar per uns homes que l'han duita a tants de cataclismes morals i materials!

Llesguesquin nostros amics que val la pena gastar-hi alguns moments:

FRANÇA I EL CATOLICISME

LA FRANÇA CATOLICA... VIU

Hi ha dues vides, deia Lacordaire: la *exterior* i la *interior*.

La principal, la que dóna valú a l'altra, es la *interior*; quan aquesta no és la que produeix i anima la *exterior*, no ve a ésser aquesta sinó una *aparença*.

«Hi ha qui du mantell de porpra i és un miserable, perquè és dolent el seu pensar, mala la intenció, l'aspiració perversa; és a dir, mala sa vida interior. N'hi ha que passen pel carrer descalços i amb vestits esparracats i són cabalment grans homes, perquè la illur vida superior és la d'un heroi o d'un sant.»

Talment poden distingir-se les nacions.

N'hi ha que tenen la constitució i les lleis catòliques i en les quals el catolicisme és la religió de l'Estat. ¿Són verament catòliques aquestes? Si, tal com passa a Espanya, la vida catòlica alena en els membres, ho seràn. Si no és així, de cap manera.

Hi han nacions que, dissortadament, ja no són catòliques, *oficialment*, però en les venes de sos membres corra, bullent, la vida catòlica. ¿Seràn aquestes catòliques? Ben de debò.

* * *

La fe viu a França intensament i bull en les seves venes la sang generosa del catolicisme.

Dues proves: malgrat totes les dissorts, França *conserva* la fe del Crist. Malgrat totes les dissorts, França *propaga* la fe del Crist.

COM FRANÇA CONSERVA SA FE

França catòlica pagava, com tots els pobles, la contribució destinada a subvenir les despeses de l'exèrcit, de la ensenyança, del culte, etc.

Vingué el dia de la promulgació de les lleis escolars. Per tal de conservar la fe de sos fills, França tragué de son tresor *56 milions més cada any*. I de llavors ençà ha gastat en aquesta nova contribució anual un total de 1,960 milions.

En 1905, separada ja la Iglesia de l'Estat, Pius

X, per tal de salvar la unitat i independència de la primera, prohibí a França la organització de les *Associacions Culturals*. Això per als catòlics francesos volia dir la perdua dels seus seminaris, palaus episcopals i rectories, caixes per a la vellesa, caixes d'obres pies, i un capital de 600 milions, llevat dels 40 milions anyals que els pagava l'Estat, segons el Concordat, en concepte de rèdit dels mil milions de francs *condonats* pel Sant Pare al començament del segle XIX.

La França catòlica, per conservar les seves iglesies, sos sacerdots i les seves hosties, va pagant, de llavors ençà, *40 milions més cada any*.

Caldría comentar les fundacions franceses de les Germanetes dels Pobres, destinades a la conservació de la fe dels pobres vellejts abandonats; les Germanetes de la Assumpció, fundades per al manteniment de l'esperit cristià dins les famílies obreres; els Catequistes voluntaris, que ensenyen la doctrina de Jesucrist als infants de les escoles laiques; les conferencies de Sant Vicens de Paül (total de les almoines anyals: 5 milions; provinents de França, 3), dedicades a junyir dins una mateixa fe i caritat els pobres i rics; els Patronats i Cercles de joves i obrers; la Ensenyança lliure, primera, segona i superior; la Bona Premsa; les cinc Universitats catòliques, etc., les quals institucions són destinades a conservar la fe de França. Caldría recordar les magnífiques professions de fe que són les fundacions franceses dels Congressos eucarístics internacionals; la Adoració Reparadora; la Adoració Nocturna; el Temple de Montmartre, que costà a França *40 milions* més, etc.

Però havem d'escursar les llistes, declarant solament que mai cap nació catòlica edificà més altars, iglesies, asils, ni donà més vocacions religioses i més sants que França, ni cap es defensà tan generosament i enèrgica contra de la irreligió.

COM FRANÇA PROPAGA SA FE

A tot preu, per pujat que fos, sabé França *conservar* sa fe. Ha fet més: l'ha *difosa* amb zel generós, enllà del seu terrer entre gents desconegudes, la qual cosa devé encara més admirable.

Amb or

L'ha difosa amb son *diner*. ¿On nasqué la obra magnífica de la propagació de la fe en 1822? A Lyó. Dels *400 milions*, producte total de la dita obra, ¿quants n'han eixit de França? 257. I dels *7 milions* anyals que reparteix, ¿quants en dona França? *Tres*.

No ho havem pas dit tot. El bisbe francès Forbin Janson establí, en 1845, una altra obra, «La Santa Infancia», amb el fi de salvar la vida i l'ànima dels nens de la Xina. Dels *3 milions* a l'any

que replega aquesta obra, França en dóna *un milió cent mil francs*.

En 1852 el baró Cauchy fundà la obra de les Escoles d'Orient, per tal de preservar, en els països sotsmesos als alarbs, la moral i la fe cristianes. El total donat per a la obra són *14 milions*, dels quals França sola n'ha donat *13 milions*.

Amb Missioners

Donar *or* ja és molt, però és més encara donar *homes*. França dóna a Jesucrist i a la seva Iglesia més que el seu diner. Els dóna sos fills.

Fou un dels prodigis del passat segle la gran unió de vocacions apostoliques.

¿Té la vida del misioner francès algún atractiu terrenal? De cap manera. No viu en comunitat, ni en casa ben proveïda, i sense companys europeus; no fa com d'altres, que se'n van vuit dies a predicar i tornen a reposar i refer ses forces en un convent. El misioner francès gairebé sempre viu sol en una cabana feta per ell mateix i menja els fruits del seu conreu.

Cultura social, societat intel·lectual, periodics, museus i biblioteques són per ell dolceses inconegudes. El fred o la calor excessius, la febre, les privacions, la companyia de persones moltes voltes repugnants, egoistes i ingrates, els insípidos aliments, les decepcions i fracassos són el seu pa de cada dia. I cap a la fi, ¿qui pot dir la mort que li pertocarà?

Boi sabent això emprenen aquesta mena de vida milenars de francesos i franceses.

Avui en dia hi han 18,000 missioners homes que pertanyen a unes vint congregacions diferents. D'ells 15,000 són sacerdots, 5,000 germans. Dels 15,000 sacerdots, n'hi ha de francesos 10,000 i dels 5,000 germans en són 4,000.

França dóna 14,000 apostols; totes les altres nacions plegades 4,000.

Hi han 53,000 religioses misioneres, pertanyents a 30 congregacions. D'elles n'hi ha 42,000 de franceses.

França dóna a l'apostolat femení 42,000 membres; totes les altres nacions plegades 11,000.

Es aquesta una de les més pures glories nacionals de França.

I ¿quin és el motiu que mou tants d'operaris de la fe catòlica, duent-los d'un cap a l'altre de món, de la llar volguda cap a terres i races desconegudes i, de vegades, de la fortuna i bona vida a les més aspres privacions?

Cap pensador imparcial pot explicar aquest fenomen tan extraordinari en la nació de més poc tirat a la emigració, per qualsevol altre motiu que no sia la fe, amb l'amor de Déu, l'amor a les ànimes i la abnegació que ella dicta.

Pregunto ara: *Per tal que vingui als nins i nines de França el desig d'ésser missioners i els joves i noies de 16 a 22 anys el conservin i els pares i mares de família l'autoritzin,*

l'aprovín i el mantinguin equins cabals de fe hi deu haver dins França? i quina ha d'ésser la atmosfera catòlica que respirin allà pares i fills?

S'és dit que si les altres nacions catòliques havessen fet proporcionalment ço que ha fet França per a la predicació de la fe, els mil milions de pagans que manquen per convertir ja foren a hores d'ara tots batejats.

Molt fàcil que sí. El cert és que a tot arreu les toques i soanes, blanques o negres, proclamen la Fe d'aquella foguera de zel que se'n diu França, i que en totes les platges del món, mercès als missioners, qui, sense intents interessats ni polítics, evangelitzen, civilitzant-los, llurs germans abandonats. Catolicisme i França venen a ésser una cosa sola.

Amb màrtirs

Els fills de França no solament viuen per la llur fe, sinó que fins i tot moren per ella. França dona al Crist màrtirs. Jesús digué que la millor prova de l'amor era el sacrifici de la vida. Aquesta ha donada la nació veïna.

Dins el segle XIX foren martiritzats en odi a la fe catòlica 119 sacerdots, dels quals 95 eren francesos. França ha donat al Crist 95 testimonis, les altres nacions plegades 24.

Admirable i pregonament commovedora és aquesta historia. Sense cap mena d'exaltació, fermes i convençuts, mansois, impertorbables, freturosos de sacrificar-se, inalterables, morien aquests herois dient paraules de perdó i amor.

«Si no trepitges el Crucifix, moriràs», deia en 1840 el mandarí xinès a Gabriel Perboyre. «¡No ho faig! ¡moriré!», responia. Macat a colps, penjat a una biga pels dits pulgars, cruixits els ossos, i tot nafrat el cos, morí crucificat, repetint: «Sóc cristià; és la meua gloria.» En saber la nova sa mare digué senzillament: «S'és fet el que el Sant anhelava... Me l'estimo massa perquè no en senti jo goig també. Oferesc a Déu mon fill talment com la Verge el seu.»

Teofan Venard escrivia d'Ismam, estant poc abans de morir, en 1861: «Estimada germana: de l'un dia a l'altre espero ma sentència. Bona mort, goi? Em sembla que em llevaràn el cap. En ésser que ho sapies, plora, però d'alegria.»

«Quant me donaràs, li deia el butxí, perquè te'l llevi ben depressa?— ¡Com més hi estaràs, millor!»

A Tien-tsin, el 21 de juny de 1870, enviats dels mandarins xinos en ficaven a l'hospital de les Filles de la Caritat. Hi havien dotze Germanes. Lleven el cap a la Superiora, tallant-li mans i peus. Les altres foren mortés a cops de llança i ganivet, les estisoren i mutilats horriblement són tirats al foc els seus cadavres.

Quan això se sabé a França, més de 300 Filles de la Caritat escrigueren a la Superiora general, demanant insistentment el favor d'anar a ocupar el lloc de les víctimes.

«França catòlica viu... i sempre viurà— deia Pius X en el consistori de 1911.— *Filla primogènita de la Iglesia, vas d'elecció, és la nació predestinada per a dur el nom de Déu a tots els pobles i reis de la terra.*»

M. A.

(Extracte del llibre de Mgr. Baurard *Un siècle de l'Eglise de France*.)

TRASTS VENALS.— Mestre Jaume Gual; Es capellé ven dos trasts que té davant el Corté vei, que fa cantonada entre el carré del Barco i el carré Nou.

SALUTACIÓN (1)

Al Ilmo. Sr. Dr. D. Rigoberto Doménech Valls
OBISPO DE MALLORCA.

Salve, Pastor pacífico,
de celestial cayado,
cuyo sereno espíritu
la grey ha subyugado
con bendiciones présagas
de santidad y amor.
Dejad que al eco unánime
de infensos regocijos,
íntimamente exúltense
la flor de vuestros hijos
con los *hosannas* máximos
del almo nuevo albor.

Oh sí, sacro Pontífice!
de vuestra epifanía
lució el bello crepúsculo...
y ayer os recibía
solemne, esponsalicia,
la amada Catedral;
presea de aquel Príncipe
que redimía esclavos
merced a hazañas épicas,
e invicto entre los bravos,
contaba por basílicas
su ciclo triunfal;

Y que al calor de la égida
de catalanas barras,
padre y gigante homérico,
al son de cimitarras,
templaba un pueblo inúmero
en brío y en bondad,
y dominando al ímpetu
de *Sus! Santa María!*
desde el Pirene al Turia,
dejaba la hidalguía
por rico patrimonio
de su paternidad.

Oh! no perdeis la herencia
de lustre legendario...
que es hijo de aquel Héroe
el pueblo hospitalario
que ha de regir el báculo
de vuestra beatitud.
Alzaos ya en la Cátedra
como una antorcha eterna,
os guía del Empíreo
el inmortal Blanquerna,
que fué dechado intrépido
de prelacial virtud.

No oís? Hiende el espacio
la ardiente melodía
con juventud de águila...
y el pueblo se extasía,
y rompe en dulces lágrimas
a vuestra acción vital.
Si unguis con tiernos ósculos
a vuestros senadores,
os nimba ya el prestigio
de vuestros precursores,
que, gloriosa pléyada,
la Sede hizo inmortal.

(1) Aquestes poesies, en que avui honram nostres columnes, son de dos poetes inquerols i foren llegides per sos autors a la vetlada Literari-musical que els seminaristes dedicaren a son Prelat dia 22 d'aqueix mes d'octubre.

Radiante, excelso, incólume,
sobre ese desvarío
de universal tragedia,
pregonaréis con brío
el reino de justicia,
el reino de la paz,
cual de otro Pablo al ímpetu
de un corazón ingente,
enfermo con el mísero,
triste con el doliente
ansiendo ser oprobio
en bien del contumaz.

Y armado del Espíritu
que os hace omnipotente,
dispensaréis la gracia
de Dios a toda gente
con paternal caricia,
que es toda fuego y luz...
Mil pedagogos ávidos
no sienten la ternura
del padre más solícito
que forja la armadura
para sus hijos tímidos
al ascua de la Cruz.

Y un día, ¡suerte máxima!
haréisnos soberanos
al recibir la pingüe
unción de vuestras manos
para ser luz salvífica
amor y bendición;
y así siguiendo unánimes
vuestras sagradas huellas,
seremos vuestra auréola,
y libres de querellas,
nos guiaréis al éxtasis
de la inmortal Mansión.

ANDRÉS CAIMARI,
Acólito.

TRÍPTIC

Dedicat a l'Ilmo. i Rdm. Sr. Dr. D. Rigobert Doménech i Valls, novell Bisbe de Mallorca.

EN L'ENTRADA SOLEMNIAL

*Sponsus procedens
de thalamo suo.....*

Vora del mar perfumada
seu Valencia somrient:
sobre del mar gentilment
Mallorca està recolzada,
sota del sol bell-daurada
sobre el mar placidament;
mes d'un íntim goig creixent
avui es tota exultada.

Senyoretja l'horitzont
la Catedral amb festiu
bell aire de desposada.

I, bacle en mà, mitra al front,
Vos, regi espòs, procediu
vers l'esposa decorada.

PONTIFICANT

II

*In ascensu altaris
sancti gloriam dedit
sanctitatis amictum.*

Eclii. L, 12.

Esclafa el chò' amb cants de festa
que el poble va reprement,

així als clams de la tempesta
els ecos van responent.

S'incendia de xalesta
llum policroma l'ambient,
corona d'ò en regia testat
llu el baldaquí refulgent.

I vora l'altar guarnit,
com d'un arbre beneït
amb l'augusta magestat,
estau novell Aaró
regalant de l'unció
de crisma i de santedat.

PASTORAL

III

Pastor bone in populo...

De l'herencia fet hereu
que Deu eus ha encomenat,
pastor de pobles sereu
conduïnt vostre remat

sota el bacle de la Creu
per vies de santedat.

De doctrina els peixereu
i de fruits d'apostatat.

Passant, arreu prosternada
veureu l'immensa remada
esperant de son Pastor,
com la planura agostada
de la pluja regalada,
l'alfa benedicció.

B. CANTALLOPS,
Acòlit.

Garbes i gavelles

Biblioteques Populars

A la ciutat de Valls s'és col·locada la primera pedra per a un edifici destinat a *biblioteca popular*, fonament d'una nova obra de cultura que la Mancomunitat de Barcelona ha creada per expansió del progrés de Catalunya. Amb tal motiu a Valls s'ha feta una gran festa, acudint a ella moltes representacions de societats culturals, sobre-tot de les institucions de la Mancomunitat, per qui duia la veu cantant el Secretari general del

«Institut d'Estudis catalans» D. Engeni d'Ors. «La Veu de Catalunya» en fa el següent comentari:

«Una fita nova en la historia de la Catalunya renaixent. La que avui es soterra a Valls és molt més que la primera pedra d'un edifici: és el primer graó de l'escala ideal que ha de portar el poble tot de Catalunya fins les més altes llums.

Jamai república moderna s'havia emprès una obra general de cultura tan ampla i de tal puresa espiritual com fa que ha iniciat la Mancomunitat nostra i que ha tingut avui a Valls la seva primera manifestació tangible. Una Biblioteca a cada poble de Catalunya: fins assolir aquest bell terme, la valenta empresa no es deturarà. I, per mitjà d'aquestes institucions i a través d'elles, tots els llibres reunits a Barcelona en els darrers anys per l'esforç incalculable del nostre Institut nacional, posats,—travers d'un sistema de presécs, a disposició de tots els estudiosos de

Catalunya—sang de l'esperit que començarà una activa circulació vivificadora per tot el cos de la nostra terra.

23 d'octubre de 1916. Retenguem aquesta data. Es una data que la historia escriurà un dia amb lletres d'or.»

Periodista a la presó

Diu «El Socialista»:

Trobat-se avui al migdia treballant a la Redacció el redactor d'aquest periòdic senyor Torralba Betí, s'ha presentat una parella d'agents de policia amb una orde de detenció contra ell.

Immediatament l'han traslladat a la Presó Model, on ha ingressat.

La detenció, de la qual protesta l'al·ludit periòdic, obeeix a l'haver estat condemnat el senyor Torralba a tres anys i sis mesos de presó per un article publicat fa un any i que el Fiscal estimà com desacat a la Religió.

Del dit article se'n declarà autor don Pau Iglesias.

Distincions

El ministre de la Guerra de França ha concedit la medalla d'honor de les Epidèmies a les germanes Santa Maria i Josefina, infermeres an els hospitals militars, com també a l'abat Aury, sacerdot de la diòcesis de Saint-Dié, per la seva heroica caritat en l'assistència i esment dels contegiants.

L'exportació de fruites

Per a tractar de l'assumpte referent a l'ofertament d'Alemanya, de permetre l'exportació de fruites en vaixells espanyols, s'és celebrada una llarga entrevista entre el president del Consell i l'embaixador alemany.

El comte de Romanones va cridar al seu despatx al president de l'Associació de Navilers del Mediterrani, senyor Dómine, per a comunicar-li que les gestions que venia realitzant sobre el torpedejament de vaixells espanyols carregats de fruites, havien tingut un feliç resultat.

Alemanya està disposta a que els seus submarins no torpedegin a cap vaixell espanyol que des de la península transporti a qualsevol port anglès i francès fruites d'Espanya, sempre que porti el capità del vaixell que hagi de conduir-les, un certificat del cònsul alemany del port d'embarc, amb la declaració expressa de que no du el vaixell altra mercaderia considerada come contrabàndol de guerra.

El senyor Dómine, que per indicació del comte de Romanones ha visitat an el ministre d'Estat quedant autoritzat per a comunicar tots els navilers espanyols l'acort entre els governs alemany i espanyol,

En contra la religió

En el projecte de llei sobre reformes relatives a l'Hisienda, el ministre d'aqueix ram Sr. Alba, e-hi ha envergat un article en que estableix per a les sectes desidents els mateixos privilegis que amb justícia sols pertocuen a la Religió de l'Estat, que és la Catòlica; decretant pels casals destinats el culte privat de les altres confessions l'alliberació de tributs, lo mateix que si fossen temples

catòlics. Això per un procediment negatiu ve esser una subvenció otorgada an els temples faltats de existencia legal, ja que és una ver-tadera subvenció un impost condonat.

El Sr. Alba que tantes sempentes s'en ha duites pel seu projectes baix d'altres punts de vista desgraciats, ara també tindrà la protesta dels catòlics que ja's manifesta per totes parts, comensant pels Bisbes i seguida per les associacions religioses.

DE MALLORCA

Sa venguda dels Inspectors

A Ciutat hi ha hagut forsa de rebumbori amb motiu de la venguda de Madrid d'uns inspectors de tributs, que en la seva actuació per les grans industries i empreses deportives han alsurat tota la Ciutat fins an el punt que dimars es tancaren totes les tendes, establiments i societats; es pararen les fabricacions, els transvies i poc hi faltà per no dexà parí el tren correu, quedant aixis tot parat en sò de protesta, mentres a la Unió Industrial, a l'Ajuntament, Diputació i Governació, tenien les seves juntes i les seves conferencies per arranjar la cosa.

Per normalisar l'alsurament de la Ciutat s'acordà, en conveniencia amb el Delegat d'Hisienda, que els inspectors no fessen mes treballs pels carrers fins rebre noves ordes de Madrid, després d'haver escoltada una comissió de personalitats que s'hi espitxà.

Noves d'Inca

Dimars a la Iglesia Parroquial s'uniren en llaçada matrimonial el metge d'aquesta Ciutat D. Rogeli Figueiras i la formosa senyoreta D.ª Antonia Pujol.

Foren padrins de la novia el seu germà D. Josep i el seu cosí D. Josep Balaguer, Músic major de la banda del Regiment de Palma; i del noví, D. Antoni Alvarez, Registrador de la Propiedat i D. Antoni Pastor, conegut industrial d'aquesta població.

Que'l bon Jesús embalqueni de felicitats espirituals i temporals a la simpática parella en lo seu nou estament de vida.

L'idea de donar un cicle de conferencies de vulgarizació científica o de Historia organisant pel Junta Directiva del Círcol d'Obrers Catòlics, sembla que va cristel·lissant-se.

Encara que no estiga de tot ultimada la seva organició ja porem adelantar a nostros amics que tendran lloc els quatre diumenges de l'Envent. Come conferenciant segurs porem anomenar el Comandant D. Bernadí Mulet Director de la Academia Tècnica d'Inca i el Rnt. P. Pere J. Cerdà superior de Franciscans. No volem donar els noms dels altres conferenciant perque encara que sia provable la seva actuació no està de tot determinat.

Sabem que Mossen Bernat Salas està componguent una nova música a l'himne

de nostra Titular i Patrona Santa Maria la Major, per a cantar el poble per les vinentes festes patronals.

Es d'esperar que la nova composició religiosa del Mestre Salas serà de gran efecte musical, com tot lo seu.

Encara que sia donar una noticia un poc primarenca volem comunicar a nostros llegidors, per que així està disposat, que el dia de la vinenta festivitat dels Sants Reis se comensarà a Inca una missió que donaràn els Pares de la Missió.

A la primera fira d'Inca verificada diumenge e-hi acudí molta de gent, si bé era mes de passeig que de negoci; sentiren alguns botiguers quexant-se del poc calaix que havien fet, inferior a molts de dijous.

El grà tengué pujada, el blat es pagava a 25 i a 26 ptes. la cortera i s'ordi a 14 ptes. Els preus dels porcs es sostengueren, a 16 ptes. els grassos i a 13 i 14 els de mitg pes.

Lo que diven que tengué presa foren les taules de joc. N'hi havia una a on se jugava i estava revoltada d'al·lots que badocaven i prenién el mossatge, fins n'hi havia vestits d'explorador, i... basta.

Dissapte comensà actuar an el teatre d'Inca una companyia de Zarsuela dirigida pel primer actor D. Alfonso Hernández i el mestre concertador D. Angel Soria.

Ha entrada en franca milloransa de la malaltia de febres que fa uns quants mesos tenia rendida D.ª Margalida Aguiló esposa del conegut comerciant D. Pere Cortés i germanana de nostro company de redacció Mossen Josep Aguiló.

De veres dessitjam el seu complet restabliment.

AN EL CEMENTERI

Dia 1 de Novembre, festivitat de tots-sants, a les 4 del cap-vespre, es resarà el Salteri de les ànimes y enseguida es resaràn responsos sobre les sepultures de les families qui ho demanin.

Dia 2. A les 8 del matí es celebraran tres misses resades i a les 4 del cap-vespre se conclurà la novena a les beneïdes ànimes del Purgatori.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	93'50	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	26'00	id.
Sivada	a	11'00	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	14'00	id.
id. foraster	a	11'00	id.
Faves pera cuinar	a	23'00	id.
id. ordinarias	a	20'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	25'50	id.
Monjetes de confit	a	42'00	id.
Id. Blanques	a	41'50	id.
Siurons	a	37'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	06'00	el quintá
Porcs grassos	a	16'00	la arrova

LLIBRERÍA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Dezzeres Obres Rebutas

Del «Foment de Pietat Catalana» hem rebut les següents obres de que en tenim existencia.

Novena al Sagrat Cor de Jesus. Sant Alfons M.ª de Ligori. Traducció de Mn Llorenç Riber, 64 planes de text en paper superior.—25 cèntims.

Exemplari Religios n° 7—*La Comunió Frequent* pel P. Lluís Vidal S. J.—32 planes de text; diferents il·lustracions i cubertes de color—10 centims.

Du'l següent sumari: Desig del Bon Jesus—Magisteri de Ja Iglesia Catòlica—Veus dels Sants Pares—Experiencies individuals—Experiencies socials—¿Dificultatats?—Apostolat Eucaristic.

La Passió de Nostre Senyor Jesucrist segons els quatre evangelistes. Traducció catalana de Mossèn Llorenç Riber, Pvre. Mestre en Gai Sabrer i catedràtic del Seminari de Mallorca, il·lustrada amb coranta gravats reproducció dels millors quadres antics i moderns, plans, reconstruccions etc.—Preu en rústica 50 centims, en tela una peseta.

Nostra Senyora de Montcada (Ressenya Històrica) per el R. P. Ramon M. Bolos S. J.—Amb les degudes llicencies.

Vides de Sants per distins autors Pares de la companyia de Jesus. Un volum en tela que conté 12 vides il·lustrades en gravats—Preu 1'50 ptes.

Sant Josep Espos de la Mare de Deu.—Sant Ignasi de Loyola—Sant Francesc Xavier—Sant Lluís Gonzaga—Sant Pere Claver—Santa Teresa de Jesus—Sta. Monica Mare de Sant Agustí—Sant Just i Sant Pastor germans martirs—San Isidro Llaurador—Santa Maria Magdalena—Sant Ramon Nonat—Sant Estanislau de Kostka.

El Libro de la Santa Misa arreglado por el P. Jaime Pons S. I. en tela una pta.

La Virtud Angélica tratado sobre la Virginitad por el Abate Conlin Misionero Apostólico y Canónico Honorario de Marsella. Traducción nuevamente corregida y mejorada por un Padre de la Compañía de Jesus—Segunda edición—2 ptes. en tela.

El Tesoro Escondido de la Santa Misa por San Leonardo de Porto-Maurizio.—Ptas. 1'50.

GABINETE DE FÍSICA.—Se venden algunos instrumentos y aparatos para la enseñanza y práctica de la Física y Química. Informes en la imprenta de este semanario.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lubi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

PREPARACION

PARA INGRESO EN LA 2.ª ENSEÑANZA

1. ^a	2. ^a
Nociones de Geografía sobre el mapa por	Nociones generales de conocimientos útiles por
D. JUAN GRAU PUJOL	D. PEDRO RIBER

CAUDERNO 1.º

SE VENDE EN ESTA LIBRERÍA.

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

EXPLÉNDIDA COLECCION DE TRAJES PARA LA PRESENTE TEMPO.

— RADA DE INVIERNO —

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma

